

**konijntjes op
het kerkhof**

konijntjes op het kerkhof

peer
wittenbols

shamisa
debroey

de harmonie

alles stroomt

Alles is eindig
En alles begint weer van voor af aan

In mijn vorige leven
ben ik vast heel grappig doodgegaan

Want toen ik werd geboren
bij mijn moeder in bed
had iedereen de grootste pret

En als mijn vader nu sterft
wordt hij later gewoon
mijn zoon

Dus wees maar niet bang jij
voor de dood
Anders was je het
in je vorige leven ook

Alles is eindig
En alles begint weer van voor af aan

6

**vrijdag de
dertiende komt
er weer aan**

Vrijdag de dertiende komt er weer aan
Vrijdag de dertiende en volle maan
Geen mens die weet wat ons dan wacht
Vrijdag de dertiende, om middernacht

Op 't knekelveldje, ginds achter de kerk
Klinkt er gemompel vanonder een zerk
Hier wordt gemopperd, daar wordt gehoest
Een hekje huilt klaaglijk van weemoed en roest

De maan zet de graven in kil koelkastlicht
En staart jou dan aan met zijn bleke gezicht
En lacht je dan uit zonder enig geluid
Een briesje streelt zachtjes langs het heksenkruid

Rochelend schuift er een grafsteen opzij
Een hol gegiechel, toch klinkt het niet blij
En in een wolk van stof en van zand
Is daar opeens die magere hand

Een uil schrikt wakker en gaat ervandoor
Misschien kun je beter niet doorlezen, hoor
Een priemende wijsvinger wijst jou nu aan
Het liefst zou je vluchten, maar nee: je blijft staan

Een bevend geraamte herrijst uit de dood
Halflevend gedaante, zijn ogen zijn rood

...

En dan spreekt dit maanzieke wezen:
'Wat kom je zoeken? Ben je alleen?
Ben jij soms blind, kind, of kun je niet lezen?
Verboden toegang. Art. 4... 6... 1...'

de oude man in mij

Ik weet: vanbuiten lijk ik op een kind
maar, geen mens die weet
wie ik ben, wat ik denk
en wat ik eigenlijk vind

Ik weet: vanbuiten lijk ik nog maar tien
maar, geen mens die weet
wat ik in mijn dromen
heb meegemaakt en heb gezien

Ik weet: vanbuiten lijk ik blij
maar, geen mens kent
de verdrietige meneer
die nu al woont in mij

Ik weet: nog even en dan ben ik pas elf
Hoeveel jaren duurt het nog
voor ik het meest lijk
op mezelf?

mooie kleren

Wie dood is en dan wordt begraven
Krijgt zijn mooiste kleren aan
Mijn opa droeg zijn dure jas
Mijn vader had een nieuwe das
Mevrouw Van Loon van nummer twee
Ging in haar jurk van goud lamé
Op zijn zondags; al wie moet gaan
Met de kraaien en de raven

Wordt een dode ter aarde besteld
Wordt ie eerst nog fris gedoucht
Opa's baard werd uitgedund
Vaders snor werd bijgepunt
Mevrouw Van Geel van nummer zeven
Was dood knapper dan bij leven
Meneer Van Geel was *not amused*
Heeft hij bij de cake verteld

Wie dood is en dan wordt gekist
Die krijgt frisgepoetste schoenen
Opa's broek werd nog geperst
Vaders ondergoed ververst
Mevrouw Van Goor van nummer acht
Kreeg ook lipstick aangebracht
't Leek alsof ze je wou zoenen
Als je zelf niet beter wist

Dus: sta jij voor je kledingkast
Bedenk of alles nog wel past
Zuinig op je lievelingskleren!
Voor als ze je gaan cremeren

